

CIHÊ GILLETTE YÊ HERÎ QELEBALIX

(bi çavê wan ên ku hîn li bendê ne)

«Klînîkek nexweşan derman dike. Civateke lînêrînê mirovan radigire.»

I. Cihê herî qelebalix

Di saziyeke tenduristiyê de cihê herî qelebalix kîjan e?

Ne salon e.

Ne klînîk in.

Ne odeya bendemanê ye.

Ne jî korîdor in.

Cihê herî qelebalix ew e ku di tu plana avahiyê de xuya nake.

Ew pêşeroj e.

Her kesê ku dikeve hundir pirsekê bi xwe re tîne.

Nexweş.

Malbat.

Bijîşk.

Hemşîre.

Rêveber.

Heta yê ku erdê paqij dike jî.

Kes bi rastî nizane wê çawa biqede — an jî dibe ku ji tirsê wisa nîşan didin.

Û dîsa jî, her kes ji bo roja piştî planan çêdike.

Min li tu cihekî din ewqas mirov nedîtine ku bi hev re di heman niha de dijîn, û bi serhişkî di heman pêşerojê de bi cih dibin.

Ji ber vê yekê ez bawer dikim ku goristan cihê herî qelebalix e ku min heta niha nas kiriye.

II. Epîlog

Gelek kes difikirin ku dijberê jiyanê mirin e.

Ez ne ewqas bawer im.

Piştî ku min dem li saziyên rehabîlîtasyonê, li nexweşxane, li malên lênêrînê û li goristanan derbas kir, ez gihîştim encameke din.

Dijberê jiyanê ne mirin e.

Jibîrbûn e.

Û belkî ji ber vê yekê ye ku goristan yek ji cihên herî qelebalix e ku ez nas dikim.

Ne bi mirovan.

Bi bîranînê.

Em hemû jiyanî xwe ji goristanê ditirsin.

Dema em zarok in, ji me re dibêjin ku ew cihê dawiyê ye.

Dema em mezin dibin, em hîn dibin ku jê dûr bisekinin.

Em ji ber erkê diçin wir, ji bo salvegeran, ji ber rêzê.

Em bi bêdengî dikevin hundir û çiqas zû bikaribin derdikevin.

Û dîsa jî, dema min ji nêz ve nêrî, min dît ku goristan ne cihê miriyan e. Mirî ne li wir in.

Ew di wan malan de ne ku tê de jiyan.

Di wan peyvan de ne ku li dû xwe hiştin.

Di wan tevgeran de ne ku em ji wan hîn bûn.

Di wan kêmasiyan de ne ku me ji wan mîras girtin.

Di wan valahiyan de ne ku hîn bi me re diaxivin.

Goristan cihê zindiyan e.

Yên ku vedigerin.

Yên ku bi bîr tînin.

Yên ku hîn tişteki wan heye ku ji yekî re bibêjin ku êdî nikare bersiv bide. Û bila ez ji te re bibêjim, wek yekî ku çûye wir, lê li wir cih nedîtiye.

III. Rûpela nivîskar

Ev berhem bi siparîşê nehatiye nivîsandin.

Nehatiye firotin.

Ne ji bo armancên bazirganî hatiye çêkirin.

Hatiye nivîsandin da ku şahidiyê bide li ser nirxa rehabîlîtasyonê, rûmeta mirovî û têkiliya di navbera mirovan de.

Tenê heqê ku tê xwestin dolarekî sembolîk e — ne wek bedela berhemê, lê wek şahidiya sozeke hevpar ji bo çandêkê lênêrîn, hêvî û berpirsiyariyê.

Ferdinando